

REGIO

Weert

POLL: Terrassen zouden overal rookvrij moeten zijn.

www.limburger.nl/uwmening

BOEK Achter de vrolijke lach van Antje van de Statie, schuilt een minder rooskleurig verhaal

Van links naar rechts: medewerkster Grit Coppens-Jacobs, Antje van de Statie (Hendrix), zus Truke van de Statie en medewerkster Marie Greijmans-Salmans. foto Gemeentearchief Weert

De tragiek achter de glimlach

Een verboden liefde, armoede, rijkdom en tragiek. Antje van de Statie kende het allemaal. Peter Kortten en Frits Nies brengen het echte verhaal in boekvorm.

door **Lotte Wullems**

In de jaren twintig van de vorige eeuw was Antje van de Statie wereldberoemd. „Iedereen kende haar en ze was enorm geliefd”, weet Peter Kortten, voorzitter van De Aldenborgh, geschied- en oudheidkundige kring in Weert. Mensen schreven haar gedichten, er kwamen brieven vanuit Indonesië (adressering 'Antje van de Statie' was genoeg) en iemand wijdde zelfs een lied aan de goedlachse Weertse. „Antje's vlaaitjes, heette het, zonder i. Dat werd het Weertse volkslied destijds.” En toch, slechts een iconische foto en krantenartikel bleven over van die faam. Een raadsel, ook voor Kortten. „Waarschijnlijk komt dat doordat de meeste mensen die Antje persoonlijk hebben gekend, inmiddels ook gestorven zijn. Maar een aantal leeft nog.” En om die verhalen niet verloren te laten gaan - en ter ere van het nieuwe, gerestaureerde Brasse-

rie-Hotel 'Antje van de Statie' - ging Kortten op zoek naar het echte verhaal achter Antje. Schrijver Frits Nies verwerkte het tot een boek. „Antje heeft een heel dramatisch leven gehad. Als Joop van den Ende het hoort, maakt 'ie er een musical van”, grapt Kortten. „Ze leefde the American Dream. Groet-

de op in een armoedig huisje langs het spoor in Weert en had uiteindelijk een bankrekening van veertigduizend gulden.” Maar rooskleurig was haar leven allerminst. Antje kende, zoals dat heet, zeven slechte en zeven goede jaren. De Eerste Wereldoorlog was voor haar een zware periode. Haar man, zus, schoonbroer en verschillende neefjes en nichtjes overleden. Haar broer verloor zijn been toen hij aan het spoor aan het werken was, en haar suikertante bezweek aan de Spaanse griep.

En toch: Antje bleef vrolijk, puur en altijd vriendelijk. „Dat was tekenend”, meent Kortten. „Antje was altijd in voor een babbel, had humor en veel naastenliefde.” Had iemand even geen geld om het vlaaitje te betalen? Kwam later wel, zei Antje. Vluchtelingen uit Noord-Frankrijk die onderdak zochten? Antje nam het voortouw. En toen de dagobbrengst uit haar schort viel en mensen de munten van de grond raapten, riep ze dat ze het mochten houden. „Jullie zullen het wel harder nodig hebben dan

ik.” Geld deed haar niets. En toch, de handzame vlaaitjes brachten haar veel rijkdom - iedereen wilde de Weertse lekkerrijen proeven. „Antje en haar vlaaitjes waren zo'n beetje de voorloper van de McDonald's. Eerst maakten mensen met de trein een stop hier, later met de auto.” Tijdens haar zeven goede jaren, in de jaren twintig, ontmoette Antje haar tweede liefde: wederom een machinist. Echter, er was één probleem: hij was protestants. „Dat was echt not-done in die tijd.”

De Romeo en Julia van Weert hielden hun verboden liefde acht jaar lang stiekem in stand, waarna ze naar Heerlen verhuisden. Hij werd rooms-katholiek als Antje, zodat de twee eindelijk konden trouwen. Hier leefden ze nog tien jaar in anonimiteit, tot ook Antjes tweede man op jonge leeftijd overleed.

Niet veel later kwam Antje weer terug naar Weert. Om te sterven, denkt Kortten. „Het grappige is dat ze haar hele leven omgeven was door bakkers. Maar juist een slager, Giël van Brussel, maakte haar dood wereldkundig.”

Boek: Het bewogen leven van Antje van de Statie

Ter ere van de opening van brasserie-hotel Antje van de Statie heeft Frits Nies het onderzoek van Peter Kortten verwerkt tot een boek. Over Antje, maar ook over voormalig hotel Mertens en de Weertse vlaai. Nies: „Het leven van Antje is verweven met de Weertse geschiedenis. Dus dat was een mooi aanknopingspunt om dat ook een beetje uit diepen.” Kortten verkapt al-

vast het geheim van de geliefde vlaaitjes van Antje: „Antje had drie leveranciers, allemaal bakkers uit de Langstraat, waar ze zelf ook woonde. Het maken van de kleine vlaaitjes was haar idee. Althans, dat vermoed ik.” Bewijs heeft hij niet. „Maar het tegendeel is ook nog niet bewezen.” Om het mysterie van de Weertse vlaaien verder te ontcijferen, ging Nies langs bij echte Weertse bakkers. Het boek

komt uit in september en zal te koop zijn in brasserie-hotel Antje van de Statie. Voor de openbare boekpresentatie (datum nog onbekend) is er een avond voor de familie van Antje.

Over het leven van Antje is maandag 7 september om 19.30 uur een lezing. Locatie: Brasserie-Hotel Antje van de Statie, Stationsplein 1 in Weert.